

לעילוי נשמת הרי אברהם יוסף שמואל אלטר בן הרי טוביה ז"ל

תורה תבלין

A Torah Tavlin Publication
34 Mariner Way Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת שופטים - Shabbos Parshas Shoftim

ב' אלול תשס"ג - August 30, 2003

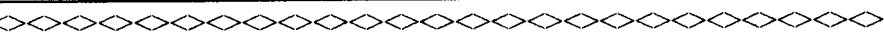
הדלקת נרות שבת - 7:16 (Monsey, NY) שקיעה/יום השבת - 7:33
זמן קריאת שמע/מ"א - 9:03 צאת הכוכבים/מערב - 8:15
זמן קריאת שמע/הגרי"א - 9:39 צה"כ/לשיטת רבינו תם - 8:45
*מי שמדליק מוקדם, אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר)

מדעת עליון

צדק צדק תרדוף למען תחיה וירשת את הארץ אשר ה' אלקיך נתן לך (טז-כ)
הנה יש לפרש על כפל הלי "צדק צדק", דבאמת תיבת "צדק" יש לו ב' משמעות:
א' לשון צדקה וכדאחז"ל בגמ' (ב"ב יד:) ע"פ צדק לפניו יהלך, דר"א יהיב פרוטה
לעני והדר מצלי עי"ש. וב' לשון צדקת וחסד ויושר בלי גזל ועון.
ומפרש הר"ר משה צבי בישץ שליט"א, בסי יד משה, את המקרא הנ"ל עפ"י
מאמרם ז"ל, תניא, אמרו עליו על בנימין הצדיק שהיה ממונה על קופה של צדקה.
פעם אחת באת אליו אשה בשנת בצורת ואמרה לו, רבי פרנסני. ואמר לה, עבודה
שאינ בקופה של צדקה כלום. אמרה לו, רבי אם אין אתה מפרנסני הרי אשה ושבעה
בניה מתים ברעב, עמד ופרנסה משלו. לימים, חלה בנימין הצדיק ונטה למות. אמרו
מלאכי השרת לפני הקב"ה, רבש"ע כתבת בתורתך "כל המקיים נפש אחת מישראל
כאילו קיים עולם מלא", בנימין הצדיק שהחיה אשה ושבעה בניה ימות בימים
מועטים הללו? מיד נקרא גזר דינו. תנא הוסיפו לו כ"ב שנה על שנותיו, עי"ש בגמ'
(בבא בתרא יא).

ובכן י"ל דעל כגון זה בא הכתוב כאן לרמז במה דכתי' "צדק צדק תרדוף למען
תחיה" - מי שהוא ממונה על קופה של צדקה, ראשית הוא צריך ליתן לעני מקופה
של צדקה, ועל זה מרמז ה"צדק" הראשון. אמנם, אם אין בקופה של צדקה די, אז
צריך הוא בעצמו ליתן משלו לעני, ולעשות צדק וחסד בכדי לעזור להנצרך. ועל זה
מרמז ה"צדק" השני כדי שיזכה ל"למען תחיה", וכמו שמצינו אצל בנימין הצדיק
שהוסיפו לו כ"ב שנים.

ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד וגו' (וי-יז)
איתא במדרש וז"ל עמד שלמה המלך והחכים על גזירתו של הקב"ה. ואמר "למה

כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע וכו' (יז-ח)

The *posuk* describes the manner in which every single Jew must bring any
and all questions or disputes in front of the *Beis Din*, or the elders of his city, to
adjudicate. Rashi explains the different scenarios: "בין דם לדם" - "Between
blood that is pure and that which is ritually impure." "בין דין לדין" - "Between
a good and bad judgement." "בין נגע לנגע" - "Between a clean plague and an
unclean plague." "דברי ריבת בשעריך" - "Matters of controversy within your
gates." In the times of the *Bais Hamikdash*, *Bnei Yisroel* were commanded to go
up and appear before the *Sanhedrin* to clear up all matters of strife.

Similarly, says **R' Meir Leibush Malbim ZT"L**, each and every Jew was
required to go to the *Kohen* and give him the מתנת כהונה - *Gifts of the
Priesthood*. Namely, the זרוע, חליים, וקבה - *Shoulder, (two) cheeks, and
stomach* of the animal. However, in these days when we are not worthy to have
the *Bais Hamikdash* in our midst, every *Rov* of his congregation serves as an
unofficial "*kohen*" and it is to him that we must turn to for advice, leadership
and responsibility. And moreover, it is incumbent on every *Rov* to demand - even
in this day and age - the priestly gifts of every member of his congregation: The
זרוע - *Shoulder*, referring to the *mitzvah* of *Tefillin*, which we don every day so
as to merit that *Hashem* will stretch out His long arm to assist us: The חליים -
פאת זקניך - *(two) cheeks*, to observe the prohibition of shaving off one's
Bearded sideburns, since this brings about the transgression of no less than five
And the קבה - *Stomach*, which warns us to be extremely
careful of the food that we consume in order to instill purity of mind and body,
and holiness into ourselves and our families.

הוא היה אומר.....

R' Mendele of Vizhnitz ZT"L would say:

"How can we fight our *Yetzer Hara*? The *Torah* tells us כי תקרב אל עיר
The *gematria* of 'תקרב' is 702, the same as the word 'שבת'. Keep
Shabbos holy and observe it - and you will win the war!"

The Chozeh, R' Yaakov Yitzchok of Lublin ZT"L would say:

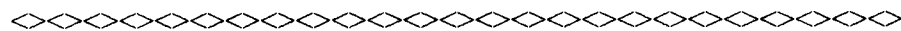
"I prefer the wicked man who knows that he is wicked, to the righteous man
who knows that he is righteous!"

A Renowned Philosopher would say:

"We are what we repeatedly do. Excellence, therefore, is not an act but a
habit!"

THIS ISSUE DEDICATED BY MR & MRS MEIR SILVERBERG

For all inquiries and חערות, please call 845-821-6200 or E-mail: TorahTavlin@aol.com

When R' Pinchos walked in the door, he was speechless. He immediately donned the silk *Kittel* and with great exultation began to make *Kiddush* and to recite the *Haggadah*. R' Pinchos' exuberance was infectious and the family sang and discussed the Exodus with great passion. At last, R' Pinchos turned to his *Rebbitzen*, who motioned to the guest indicating that he had wanted to spend *Pesach* with them and had provided the bounty. R' Pinchos, still in a rapturous state, turned to the *chasid* and asked if there was anything he could do for him.

The *chasid* realizing that this was his chance, broke down and told the story of how he and his wife had been childless for many years, and how he had bothered the Shpoler Zeide when he shouldn't have and received a curse instead of a blessing. R' Pinchos, being in the exalted state that he was, replied, "If I have any merit in the Heavens at all, it is my oath that this year you will be blessed with a son!" And it came true, thanks to the power of a *tzaddik's* words.

R' Yisroel Rizhiner ZT"L told over this story, but concluded, "Despite the fact that R' Pinchos' blessing was upheld, one must never go against the words of another *tzaddik*. The *Shpoler Zeide*, with his *Ruach Hakodesh*, had seen all along that the grandson of this *chasid* would become a virulent *misnaged* who brought about much trouble and hardship for the family of R' Pinchos!"

TORAH GEMS

כי השדד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים וגוי' (טז-יט)

The *posuk* uses the words חכמים - *Wise (Men)*, and צדיקים - *Righteous (Men)*, when describing the leaders of the Jewish People. Consider this: If a middle-class individual describes his friend as rich, there may be an element of exaggeration in that description, for he may be speaking in relative terms in accordance with his personal evaluation of wealth. If, however, Baron Rothschild were to classify someone as wealthy, there would be no doubt that here is a person of means, because Rothschild's idea of wealth is unarguable.

Similarly, says the **Chofetz Chaim, R' Yisroel Meir Hakohen Kagan ZT"L**, if an ordinary person were to call his friend a חכם - *wise person*, that would be a relative evaluation, with which certain people would be sure to disagree. However, if *Shlomo Hamelech*, the wisest man to have ever lived, would label an individual as wise, all would have to readily agree that this person is indeed a wise man. And if the *Torah* would find it proper to call a person a חכם or a צדיק, without question or dispute, that person is most definitely worthy of that designation. From here we can learn a lesson about the corruptible power of bribery. It is so great, that it will blind and distort the perceptions of a person whom even the *Torah* considers wise or righteous.

אמר הקב"ה שלא ירבה לו נשים? לא בשביל שלא יסור לבבו. אני ארבה ולבי לא יסור. אמרו רבותינו, באותה שעה עלתה יו"ד שב"ירבה" ונשתטחה לפני הקב"ה ואמרה, "רבון העולמים, לא כך אמרת אין אות בטלה מן התורה לעולם. הרי שלמה עומד ומבטל אותי ושמה היום יבטל אחת ולמחר אחרת עד שתבטל כל התורה כולה." אמר לה הקב"ה, שלמה ואלף כיוצא"ב יהיו בטל, וקוצה ממך איני מבטל. ע"כ. ויש לעיין, מפני מה באה יו"ד של "ירבה" לפני הקב"ה, ומה עם שאר האותיות, למה הם לא באו והרי את כולם ביטל שלמה?

וביאר הר"ר אליעזר יהודה פינטער שליט"א, בסי' נחלת צבי, דה"ל "ירבה" הוא לי' עתיד, ובלי הו"ד נשאר התיבה "רבה", דמשמע לי' עבר שלא ריבה. ובזה ששלמה המלך הרבה ואמר "ארבה ולא אסור", אי"כ לא לומד הקרא בלשון עתיד שאסור להרבות, שהרי הוא כן מרבה, אלא בלשון עבר כעין עצה טובה, ולכן באה הו"ד בזעקה לפני השי"ת. ושלמה באמת חשב שהחיוב באיסור זה הוא רק למי שיש לחשוש על הטעם, אמנם באמת החיוב הוא לכולם, כי המחייב הוא ציווי ה' ולא טעמו, ובציווי ה' לא חילקו כלל אלא הקב"ה אסר לכולם, ואפי' לשלמה המלך.

מעשה אבות....סימן לבנים

אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל וגוי' (יז-יא)

There was once a *chasid* who was married for a number of years but was not blessed with children. He sought blessings from many *tzaddikim* but it was clear that his prayers had yet to be answered. Finally, he went to the holy **Shpoler Zeide, R' Aryeh Leib ZT"L**. This time he resolved that no matter what, he would not take no for an answer. When he arrived, the *Rebbe* was in midst of a private *tefillah* and made it clear that he was not to be disturbed. The *Chasid*, believing that the *Shpoler Zeide* might actually be speaking to the Almighty face to face, understood that this was an auspicious moment and redoubled his efforts to gain a blessing. He was so relentless that finally, the *Zeide* turned on the *Chasid* with the full force of his presence and assured him that he would never merit to have a child. Broken and distressed, he went on his way.

A few days before *Pesach*, he came to the town of Koretz, where **R' Pinchos ZT"L** was still a young man hiding himself in the *Beis Medrash*. The *Chasid*, recognizing the spark of greatness in R' Pinchos, began to hope against all hope that maybe he could reverse the curse of the *Shpoler Zeide*. The wealthy *chasid* went to R' Pinchos' wife and learned that they had no money for *Yom Tov*. "I will provide all your needs for *Yom Tov* if you will let me be at the *seider*." She readily agreed. When darkness fell over Koretz, the home of R' Pinchos was prepared for royalty, with meat, fish, *Matzoh* and wines of every type. The table was decked with a snowy white tablecloth, and the children had new outfits. A new white silk *Kittel* was draped over the back of R' Pinchos' chair.